

VOICE OF ANARCHO-PACIFISM

V.A.P. – pro řadu dříve narozených příznivců punku a hardcore kultovní kapela, které se spolupodílela na formování názorů jedné generace hc kids stejně, jako dnes třeba Balaclava. Kapela, která měla a má co říct, inspirovala lidi k přemýšlení a snad i aktivitě. Proto jsme nemohli jinak a po jejím návratu na koncertní pódia ji vyzpovídat. Kompletní materiál téhle kapely najdete volně ke stažení na jejich webu – nezapomeňte ho navštívit. Trochu netypicky zde nenajdete žádné fotky kapely, ale její texty. Je to na přímou prosbu V.A.P. – není prý důležité jak vypadají, ale co říkají. Sympatické, ne?

Ačkoliv pro někoho jste doslova kultovní kapelou, pro mladou generaci punx jste naprosto neznámí. Můžete se nějak stručně představit?

Především bych chtěl říci, že ač naše hudba má blízko k punku a vychází prakticky z tohoto směru, nepovažujeme se za kapelu která patří pod jakoukoli škatulku, to už i proto, že se v hudbě nechceme omezovat na jakýkoli zvuk či trend. Současné V.A.P. je vlastně kontinuitou dřívějšího hudebního projektu anarcho-pacifistické komunity V.A.P., jenž fungoval od roku 1993 do 1998. Prezentoval se na mnoha benefičních akcích, festivalech a vlastních koncertech. v roce 1998 došlo k události, které významně ovlivnily další existenci komunity, proto jsme ukončili činnost a znova vlastně začali až ve chvíli kdy veškeré tyto záležitosti byly vyřešeny. Všechny informace o nás jsou na našich stránkách <http://vap.punkmusic.cz>.

U příležitosti znovuoobnovení by asi bylo dobré vysvětlit, proč jste před lety vlastně skončili. Upřímně, mnoho lidí co věřilo vašim poselstvím bylo hodně rozčarováno, kolovaly různé historky... Nechcete to uvést na pravou míru?

Jeden ze zakládajících a hlavních členů kapely se dostal do spousty osobních problémů, které bohužel nešly řešit jinak než jeho dočasným odchodem z Prahy, to byl vlastně začátek ukončení činnosti V.A.P., ačkoliv hudební projekt poté fungoval ještě rok. Většina členů se poté začala věnovat jiným projektům. Po roce umělých pokusů o obnovení činnosti, jsme spontánně přestali fungovat. Rád bych napsal více, ale je to opravdu na dlouhé povídání, navíc týkající se velmi osobních otázek.

Promiň, ale tak snadno Tě nepustím... Váš rozpad snad nějak souvisel s tím, že jeden ze členů kapely „hlásal vodu a pil víno,“ tedy dělal přesně to, proti čemu jste zpívali.. Není to tak? A nestálo by to po těch letech za vysvětlení?

No říkalo se toho spousty, a i jako kapela jsme byli často na mušce všem možným pohádkářům a soudcům, nicméně fakt je ten, že jeden z hlavních členů skupiny (i nyní) se těsně před svým dočasným odchodem z projektu v určitém úseku svého života dostal do situace, kdy se zapletl do hry svých tehdejších zaměstnavatelů a dostal se do problémů, které tady opravdu nemá význam rozvádět. To vše se stalo po několika letech jeho usilovné práce jak pro V.A.P. tak pro anarchistické a pacifistické hnutí. Rozhodně nesouhlasím s přirovnáním „kázal vodu a pil víno“. Všechny problémy si snažil vyřešit sám a nikoho z nás ostatních do toho nechtěl zatahovat. Já osobně to беру dnes po těch několika letech tak, že život je dost dlouhý na to, aby člověk neudělal krok vedle.

Taky by mě samozřejmě zajímalo, proč jste se po letech dali zase dohromady... Původní plán byl fungovat pouze jako studiový projekt, ale teď se zdá, že budete fungovat jako normální kapela?

Po 6ti letech kdy se někteří členové tehdejšího V.A.P. věnovali svým vlastním projektům se náhodou setkalo zakládající jádro a došlo k názoru, že je opět čas pokračovat v práci. Hodně velkou roli v tom hrála nálada něco opět tvořit pospolu ale i to, že původně jsme opravdu chtěli fungovat pouze jako studiový projekt. Okolnosti a také nově přichozí členové nás přesvědčili v tom, že je vlastně čas pokračovat i koncertně.

Kdo v kapele tedy pochází z původní sestavy, a kdo přibyl? Co dnes dělají ti, co se k obnovenému VAPu nepřidali?

Z původní sestavy jsme zbyli 3 (zpěv, bubny a kytara). Ostatní členi tehdejší V.A.P. se věnují převážně svým vlastním projektům, někdo je aktivní v muzice, jiný pracuje v dobročinné organizaci, ostatní mají rodinu a věnují se jí. Nemyslím, že se dá říct, že by se nepřidali, současné VAP funguje opravdu jen jako hudební projekt a zatím jsme vlastně o obnovování celé komunity neuvažovali. S ostatními členy tehdejší komunity jsme v občasném kontaktu, ale zatím opravdu fungujeme pouze na bázi hudebního projektu.

Svého času fungovali nejen jako kapela, ale i jako komuna. Jak je to dnes?

V současné době fungujeme jako hudební projekt. Osobně si myslím, že každý člen projektu je natolik individuální, že to obnovit komunitní charakter vzhledem k tomu není možné. Ale jak se říká: "Nikdy, neříkej nikdy".

V prohlášení vydaném u příležitosti znovuzahájení činnosti píšete

„Zásadním rozdílem oproti dřívějšímu je především snaha o nasměrování naší aktivity k co nejširší veřejnosti, při zachování všech našich původních a základních principů, odtržení se od dogmatických klíšé a extrémních postojů omezujících možnosti propagace našich myšlenek a komunikaci s veřejností.“ Jak to máme chápat konkrétně? Plánujete posun i v hudební oblasti, žánru? Především se nechceme jako předtím uzavírat pouze do jedné scény. Již dříve měl být hudební projekt jen jedním z mnoha. Připravovali jsme například folkový projekt a podobně. To se nám bohužel nepodařilo nikdy plně realizovat. Nechceme se proto ani teď uzavírat do určitých scén či crew. Vše je otázkou kompromisů a prioritní je stále co největší dosah našich aktivit.

Vždycky jste kladli důraz i na práva zvířat, nicméně, váš zpěvák na benefitu na OHZ řekl něco ve smyslu že „je to sice hezké, ale život je někde jinde.“ Tak tedy – kde?

Asi takto, samozřejmě že i nadále klademe důraz na stejné věci a v tomto jsme ze základu nezměnili své názory. Nadále chceme a budeme podporovat organizace vystupující za práva zvířat (ty jsou a byli pro nás vždy z těch důležitějších), za lidská práva a podobně směřované aktivity. Petr tím v daném kontextu mluvil o problému jakési nekonceptnosti mnoha různých aktivistických aktivit. Pohybujeme se v tomto prostředí již řadu let a máme zkušenosti z mnoha fanatickými postoji, které svým anti-efektem spíš oslabily než posílily myšlenky pro které vznikly. Chtěl říct, že je dobré neuzavírat se do dogmatických či fanatických klíšé, přemýšlet o všem i v širších souvislostech. *Jeden zachráněný život je víc než miliony slov o jeho záchraně.*

Zajímalo by mě, kdo píše texty a jestli jejich obsah řešíte nějak kolektivně na zkouškách (nebo někde jinde)?

Texty píše převážně Petr (zpěv), který je a byl vždy hlavním textařem pro hudební projekt. Co se týče obsahu, po těch letech natolik věříme v jeho schopnost přesně vystihnout daný problém, či myšlenku, že nás necháváme převážně na něm. Nicméně všechny texty samozřejmě kolektivně konzultujeme.

Již podle názvu je asi každému jasné, že vaším tématem je především válka. Mělo na vaše znovuoobnovení vliv i válečné běsnění v Afganistanu a Iráku? Chcete něco k těmto válkám říct?

To není tak úplně pravda. Jistěže válka jako jeden z nejhorších důsledků lidské hrabivosti je i naším tématem. Anarchismus a především pacifismus se všemi problémy zabírá ovšem v širších souvislostech. Anarcho-pacifismus je životní postoj, násilí pramení ze společnosti, kterou vytváříme my všichni. Naším hlavním tématem je proto propagace ideálů svobody a rovnosti. Stavíme na víře v dobro ukrytém v každém z lidí. A pokud jde o války v Afganistanu a Iráku? Nevím přesně co říct, každý nezaжатě uvažující člověk si dokáže vytvořit podobný názor. Domníval jsem se, že Marxovi teze o imperialismu jsou již dávno přežité a kapitalismus bude používat jiné metody než v minulých stoletích. Ale jak je vidět, pokud selžou ekonomické formy agrese, neštítí se sáhnout k tomu nejohavnějšímu co stvořila naše civilizace.

★ KRÍČ!

Křič o rovnosti a o svobodě lidu, boj za pravdu vždy na paměti měj, proklínej stokrát despota a bidu a odvahu dál v lidech probouzej. Křič slovem perem, křič i svými činy, ať především všude zní tvůj křik, i když ti budou páni prsty bělostnými, budou hrozit, že jsi fanatic.

Nechť ve tvém křiku, špetka strachu není, nechť valí se jak láva do ulic, a jestliže snad tvůj křik skončí ve vězení, ke mřížím přilni a křič ještě víc

A jestliže snad v tom krutém okamžení, stisknou ti hrdlo tam v chládku žaláře a učiní tak konec tvému bdění, aspoň jim mlčky naplij do tváře.

PS: Časy se mění, prapory blednou, slova se jeví jak černobílý film, SVOBODA, ROVNOST svou silou věčnou, stále křičí, stále křičí, TYRANE ZHYŇ.

Co si myslíte o stavu dnešní punk/hc scény u nás?

Já sám pracuji jako produkční klubu 007 v Praze kde se pravidelně setkávám s lidmi tvořící punk a HC scénu. Myslím, že jakési jádro zůstává, spousty lidí se mění a odchází, jiní přichází, to je asi dáno věkem. Koncertů a akcí je v tomhle směru stále dost a lidí kteří něco tvoří také, takže snad vše funguje jak má...

<http://vap.punkmusic.cz>